

ДО ТѢХЪ, ПАКЪ НЕ ГО УСТАВАТЬ ДА СЯ ЗАГЪБИ,
 АМИ КАТО ОУБЕТХЪИ ЗѢМАТЬ ГО КНИГАРИ-ТѢ
 ТА ГО СДРОКАВАТЬ ПЕРВУ КАТО ТЮТЮНЬ, АЧИ
 ГО ПОЛАГАТЬ; ВЪ ЧЪТОРЫ СЪ ВОДА, ТА СЯ
 СБИВА, СѢТНѢ ГО ГЪЖДАТЬ ТА СЯ РАЗМИВА ВЪ
 ЕДНА БАРА, И ТАМЪ СТАВА КАТО КАША, УТ
 ТАМЪ ГО ЗѢМАТЬ ДА ГО ПОЛАГАТЬ ВЪ КАЗАНИ
 ТА СЯ СТОПЛА, АЧИ ГО ВАДАТЬ СЪ ТѢЛНИ
 СИТА, И ГО ГЪЖДАТЬ НА АБЕНИ ПАРЦАЛИ, ТО-
 ГАЖИ ГО СТИСКАТЬ ВЪ МЕНГИМЕ, И КАТО ГО ИЗ-
 ВАДАТЬ, ПРОСТИРАТЬ ГО ТА ИСАХВА И СТАВА
 ХАРТИА (КНИГА), КОЖТО ОУПОТРЕБАВАМЫ ЗА
 ДА СЯ ОУЧИМЪ ДА ЧЕТЕМЪ. И ТАИ ЛЕН-АТЬ
 КАТО ПРИМИНѢ ПРЕЗЪ ТОЛЬКОЗИ РАЦЪ СТАВА
 ПОЛѢЗЕНЪ И ЗА НАШЕ-ТО ТѢЛО И ЗА НАША-ТА

О БЕЗЪАНА (МАЙМЪНЪ). (1.)

НИКОИ ДРУГИИ ДОВИТАКЪ НЕ ПРИЛИЧА ТОЛЬ-
 КОЗИ НА ЧЕЛОВѢКА, КОЛЬКОТО МАЙМЪН-АТЬ,
 НЕГОВО-ТО ЛИЦЕ, НОС-АТЬ, ВЪЖАБЫ-ТѢ, КЛѢП-
 КИ-ТѢ, ЦЫЦЫ-ТѢ НА ГАРДЫ-ТѢ, И РЪЧНИ-ТѢ
 НОХТИ СЯ КАКВОТО И ЧЕЛОВѢЧЕСКИ-ТѢ. ВЪ
 КРАКА-ТА МАИ НЕ ПРИЛИЧА, ЗАЩО СЯ СЪ ДОЛГИ
 прѣ-